

Sygn. akt VIII GC 3257/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 października 2021 r.

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy Wydział VIII Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Sylwia Roszak

po rozpoznaniu w dniu 15 października 2021 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
w T.

przeciwko A. C. (1)

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 7439,02 zł (siedem tysięcy czterysta trzydzieści dziewięć złotych dwa grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nakazuje zwrócić pozwanemu ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Bydgoszczy kwotę 277,98 zł (dwieście siedemdziesiąt siedem złotych dziewięćdziesiąt osiem groszy) tytułem niewykorzystanych zaliczek.

Sygn. akt VIII GC 3257/19

UZASADNIENIE

Powód (...) sp. z o.o. w T. wniósł o zasądzenie solidarnie od pozwanych A. C. (1) oraz A. P. kwoty 20.051,42 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty. Nadto strona powodowa domagała się orzeczenia na swoją rzecz kosztów procesu, w tym zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kwoty 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że powód dochodzi przedmiotowego roszczenia w oparciu o normę art. 299 § 1 k.s.h., dotyczącą subsydiarnej odpowiedzialności członków zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością za jej zobowiązania. Jak podniesiono, pozwany A. C. (1) zasiadał w zarządzie (...) sp. z o.o. od dnia 23 kwietnia 2010 r. do 29 lipca 2014 r., natomiast pozwany A. P. pełni funkcje członka zarządu wskazanego podmiotu od dnia 29 lipca 2014 r. do dnia wniesienia pozwu. Istotnym jest przy tym w ocenie powoda, że egzekucja wobec wymienionej spółki okazała się bezskuteczna. W dalszej kolejności wyjaśniono, że powód zawarł z (...) spółka jawna M. S. i Spółka z siedzibą w B. umowę, której przedmiot stanowiła ochrona mienia wraz z kontrolowaniem ruchu osobowego i towarowego w odniesieniu do obiektu znajdującego się przy ul. (...) w T.. W dniu 1 września 2004 r., doszło do zbycia zorganizowanej części przedsiębiorstwa na rzecz (...) sp. z o.o. z siedzibą w S.. Powód dalej wskazał, iż w nocy z 20 na 21 listopada 2012 r. doszło do kradzieży nośnika teleskopowego (...) o wartości rynkowej ok. 240.000,00 zł, jednakże sprawca tego zdarzenia nie został wykryty. Wyjaśniono, że (...) sp. z o.o. zgłosił fakt kradzieży (...) S.A. co uczynił również powód, który to z kolei od swojego ubezpieczyciela otrzymał rekompensatę w wysokości 8.000,00 zł. Następnie,

powód wezwał (...) sp. z o.o. do zapłaty pozostałej części należności, tytułem odszkodowania za poniesioną szkodę. Przesądowe próby rozwiązania sporu nie przyniosły jednakże zamierzonego rezultatu, w związku z czym powód wytoczył przeciwko (...) sp. z o.o. powództwo o zapłatę, w wyniku którego Sąd Okręgowy w Toruniu wydał 30 stycznia 2014 r. nakaz zapłaty, w którym zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 224.180,32 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10 października 2013 r. do dnia zapłaty oraz 10.020,00 zł tytułem kosztów procesu. Następnie, w wyniku złożonych zarzutów, uchylono przedmiotowy nakaz w części, tj. co do kwoty 8.000,00 zł i w tym zakresie powództwo oddalono, a w pozostałym zakresie nakaz zapłaty został utrzymany. Jak podał powód, Sąd Apelacyjny w Gdańsku wyrokiem dnia 10 lipca 2015 r. oddalił apelację (...) sp. z o.o. w S., obciążając ten podmiot kosztami postępowania. W oparciu o tytułu wykonawczy o którym mowa powyżej, J. G. – Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Toruniu, prowadził przeciwko (...) sp. z o.o. egzekucję, która to okazała się jednakże bezskuteczna, w związku z tym postępowanie to uległo umorzeniu. Strona powodowa wskazała, że we wniosku egzekucyjnym z dnia 21 listopada 2017 r., powód wskazał, że wnosi o przeprowadzenie egzekucji przeciwko dłużnikowi z kilku składników majątku spółki, tj. poprzez zajęcie rachunku bankowego oraz wierzytelności wobec jego kontrahentów, ewentualnie z ruchomości poprzez ich zajęcie i sprzedaż w drodze licytacji publicznej. W związku z powstaniem okoliczności uzasadniających odpowiedzialność członków zarządu za zobowiązania Spółki, powód wnioskami z dnia 25 marca 2019 r. zawiązał pozwanym do próby ugodowej w sprawie zapłaty kwot: 225.837,32 zł wraz z odsetkami oraz 9.657,00 zł. W piśmie z 06 maja 2019 r. A. C. (1) wskazał, że nie wyraża zgody na zawarcie przedmiotowej ugody, a poza tym żaden z pozwanym nie stawiał się na wyznaczonych w tym celu rozprawach. Konkludując powód wyjaśnił, że w przedmiotowym postępowaniu dochodzi jedynie części przysługującej mu wierzytelności.

Nakazem zapłaty z dnia 8 października 2019 r., sygn. akt VIII GNc 6533/19, Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy, VIII Wydziale Gospodarczym, orzekł zgodnie z żądaniem pozwu oraz rozstrzygnął o kosztach postępowania.

W sprzeciwie od powyższego orzeczenia, pozwany A. C. (1) wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów procesu.

Uzasadniając powyższe pozwany A. C. (1) wskazał, że nie kwestionuje okoliczności faktycznych przedstawionych w pozwie podnosząc jednakże, iż w sprawie nie zostały spełnione przesłanki o których mowa w art. 299 § 2 k.s.h., wobec czego jest on zwolniony od ponoszenia odpowiedzialności za zobowiązania spółki. Jak podał pozwany, w rzeczywistości pełnił on funkcję członka zarządu (...) sp. z o.o. do 30 czerwca 2014 r., kiedy to złożył rezygnację ze stanowiska. Niezależnie od tego, w okresie gdy pełnił przedmiotową funkcję, nie zachodziły podstawy do ogłoszenia upadłości spółki o których mowa w art. 11 ustawy Prawo upadłościowe. W ocenie A. C. (1) nie ziszczyły się przesłanki odpowiedzialności o których mowa w tym artykule, gdyż spółka realizowała na bieżąco swoje wymagalne zobowiązania, które to zresztą nie przekraczały wartości jej majątku. Nadto podkreślono, że podmiot (...) sp. z o.o. dysponował znacznym majątkiem, a poza tym posiadał wymagalne wierzytelności od innych podmiotów oraz środki na rachunkach bankowych. Pozwany wskazał, że spółka posiadała również środki trwałe o znacznej wartości, przekraczającej przysługującej powodowi wierzytelności. W dalszej kolejności pozwany przytoczył sumy bilansowe za lata poprzedzające rok 2014 r., a także wskazał, że (...) sp. z o.o. przysługiwały względem (...) S.A. wierzytelności o łącznej kwocie 1.355.408,82 zł, które zostały zgłoszone w postępowaniu upadłościowym tego podmiotu. W 2013 r. oceniono przy tym, że możliwym będzie odzyskanie 70% powyżej należności. Co istotne, ogłoszenie upadłości przedmiotowego dłużnika spółki (...) sp. z o.o. nastąpiło już po zaprzestaniu pełnienia funkcji członka zarządu przez pozwanego. W dalszej kolejności pozwany zawnioskował o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego, a także wskazał, że dopóki dłużnik wykonuje na bieżąco swoje wymagalne zobowiązania, brak jest podstaw, aby wartość jego majątku oceniać w kontekście likwidacji. Podniesiono też, że w 2014 r. (...) sp. z o.o. otrzymywała przychody w wysokości umożliwiającej regulowanie na bieżąco swoich zobowiązań. Jak podano w dalszej kolejności, w dniu 29 listopada (...). Prezes (...) wydał decyzję, w której określił zobowiązanie spółki z tytułu wpłat w związku z nieterminowym przekazaniem środków zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych za grudzień 2012 r. w kwocie 849.115,00 zł oraz w związku z niezgodnym z ustawą wykorzystaniem środków za ten miesiąc w wysokości 894.060,00 zł. Spółka zaskarżyła powyższą decyzję, wnosząc o jej rozłożenie na raty, jednakże pomimo

powyższego obciążenia, nadal była w stanie regulować w roku 2014 swoje zobowiązania. Pozwany wskazał, że nie może ponosić odpowiedzialności za to, że w latach następnych miało miejsce znaczne pogorszenie stanu majątkowego spółki, które doprowadziłyby do bezskuteczności egzekucji z jej majątku. Niezależnie od powyższego wskazano, że należność z tytułu kradzieży nośnika teleskopowego była w okresie kiedy to pozwany pełnił funkcję członka zarządu sporną, więc nie zachodziła konieczność uregulowania tego zobowiązania. Wyrok wydany w tej sprawie, uprawomocnił się bowiem dopiero 10 lipca 2015 r., kiedy to pozwany nie był już członkiem zarządu. Pozwany podniósł również, że postępowanie egzekucyjne w sprawie trwało zaledwie dwa tygodnie, co należy pochylić jako zaniedbanie strony powodowej. W ocenie pozwanego, postępowanie powoda należy uznać za opieszale, w zakresie w jakim nie dochodził on przedmiotowej należności od ubezpieczyciela (...) sp. z o.o. Podkreślono również, że już w 2014 r. zostało przez powoda wszczęte postępowanie zabezpieczające, w ramach którego dokonano zajęcia pojazdu O. (...) należącego do (...) sp. z o.o. Niezrozumiałym jest, dlaczego komornik nie przeprowadził egzekucji właśnie z tego składnika majątku, który to uległ następnie zniszczeniu w roku 2019. W ocenie pozwanego, dopiero niezgłoszenie wniosku o upadłość spółki po dniu 10 lipca 2015 r., tj. uprawomocnieniu się nakazu wydanego w postępowaniu nakazowym, mogło przynieść powodowi szkodę.

Postanowieniem z dnia 9 listopada 2020 r., sygn. akt VIII GNc 6533/19, Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy, VIII Wydziale Gospodarczym, uchylił nakaz zapłaty z dnia 08 października 2019 r. wobec pozwanego A. P. i zawiesił w stosunku do niego postępowanie.

W dalszych pismach procesowych, strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie. Przy czym powód utrzymywał, iż okoliczność, że nie mógł egzekwować zobowiązania wynikającego z nakazu zapłaty do momentu jego uprawomocnienia w żaden sposób nie zmienia faktu, że zobowiązanie było już wówczas istniejące i zdążyło powstać w momencie, w którym pozwany pełnił swoją funkcję.

Postanowieniem z dnia 15 października 2021 r., sygn. akt VIII GNc 6533/19, Sąd Rejonowy w Bydgoszczy, VIII Wydział Gospodarczy, umorzył postępowanie w stosunku do pozwanego A. P..

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

W dniu 25 maja 2001 r. powód zawarł z (...) spółką jawną M. S. i Spółka z siedzibą w B. umowę, której przedmiot stanowiła ochrona mienia i kontrolowanie ruchu osobowego i towarowego w odniesieniu do obiektu znajdującego się przy ul. (...) w T..

Następnie, w dniu 1 września 2004 r. doszło do zbycia zorganizowanej części przedsiębiorstwa na rzecz (...) sp. z o.o. z siedzibą w S..

Okoliczności bezsporne

Pozwani pełnili funkcje członków zarządu (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. w następujących okresach: A. C. (1) od dnia 23 kwietnia 2010 r. do dnia 29 lipca 2014 r., a A. P. od dnia 29 lipca 2014 r. do chwili obecnej.

Okoliczności bezsporne, a nadto **dowód:** odpis pełny z Krajowego Rejestru Sądowego (...) sp. z o.o. – k. 15 -19 akt.

W nocy z 20 na 21 listopada 2012 r. doszło do kradzieży należącego do powoda mienia w postaci nośnika teleskopowego (...) o wartości ok. 240.000,00 zł.

Z tytułu przedmiotowej szkody, powód otrzymał od swojego ubezpieczyciela odszkodowanie w wysokości 8.000,00 zł, a także wezwał (...) sp. z o.o. w S. do wypłaty odszkodowania.

Okoliczności bezsporne, a nadto **dowód:** wezwanie do zapłaty wraz z odpowiedzią spółki – k. 103 – 103v akt, postanowienia o umorzeniu śledztwa – k. 104 - 106v akt.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu nakazowym z dnia 30 stycznia 2014 r., sygn. akt VI GNc 29/14, Sąd Okręgowy w Toruniu, VI Wydział Gospodarczy, zasądził od (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. na rzecz powoda kwotę 224.18,32 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 10 października 2013 r. do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania w wysokości 10.020,00 zł.

Po otrzymaniu powyższego nakazu, powód złożył wniosek do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Toruniu J. G. o zabezpieczenia dochodzonej należności w wysokości 224.180,32 zł wraz z odsetkami oraz kosztami procesu.

W toku postępowania powadzonego w celu zabezpieczenia dochodzonych przez powoda wierzytelności komornik na podstawie rozmowy z pozwanym A. C. (2) ustalił, że (...) sp. z o.o. w S. przysługuje wierzytelność w stosunku do (...), która w tym okresie znajdowała się w stanie upadłości układowej.

W dniu 20 lutego 2015 r. komornik dokonał zajęcia należącego do (...) sp. z o.o. w S. pojazdu marki O. (...) o wartości szacunkowej ok.

4.000,00 zł. Przedmiotowy samochód został spalony przez nieznaną sprawców w 2018 roku.

Dnia 18 czerwca 2015 r., komornik zajął stanowiący własność (...) sp. z o.o. w S. samochód marki H. (...) o wartości szacunkowej ok. 6.000,00 zł netto.

W związku z bezskutecznością prowadzonego postępowania zabezpieczającego, komornik sądowy umorzył postępowanie w tym przedmiocie, wniósł o zwolnienie z depozytu zabezpieczonych kwot (7.971,12 zł oraz 411,59 zł) i uchylił dokonane zajęcia.

Okoliczności bezsporne, a nadto **dowód:** nakaz zapłaty z dnia 30 stycznia 2014 r. - k. 4 akt w sprawie egzekucyjnej nr Km 371/1 i k. 20 akt, protokół z dnia 24 kwietnia 2014 r. - k. 155 akt w sprawie egzekucyjnej nr Km 371/1, zawiadomienie z dnia 5 maja 2014 r. - k. 163 akt w sprawie egzekucyjnej Km 371/14, protokół zajęcia ruchomości oraz zawiadomienie - k. 276 - 277 akt, protokół zajęcia ruchomości oraz zawiadomienie - k. 302 - 303 akt, przesłuchanie pozwanego A. C. (1) - k. 226v - 227v akt, pismo w przedmiocie wysłuchania przed umorzeniem postępowania - k. 313 akt w sprawie egzekucyjnej nr Km 371/11, pismo w przedmiocie zwrotu kwot zabezpieczenia - k. 315 akt w sprawie egzekucyjnej nr Km 371/11, uchylenie postanowienia o zabezpieczeniu - k. 317 - 321v akt w sprawie egzekucyjnej nr Km 371/11.

Wyrokiem z dnia 24 września 2014 r., sygn. VI GC 41/14, Sąd Okręgowy w Toruniu, VI Wydział Gospodarczy, uchylił nakaz zapłaty z dnia 30 stycznia 2014 r., sygn. akt VI GNc 29/14, w części, tj. co do kwoty 8.000,00 zł i w tym zakresie powództwo oddalił, utrzymując pozostałą część tego orzeczenia w mocy.

Apelacja wniesiona od przedmiotowego orzeczenia przez (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. została oddalona wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 10 lipca 2015 r., sygn. akt V ACa 154/15, a powyżej wskazany podmiot został obciążony kosztami tego postępowanie w wysokości 5.400,00 zł.

W dniu 13 stycznia 2016 r. nakaz zapłaty z dnia 30 stycznia 2014 r., sygn. akt VI GNc 29/14, został opatrzony klauzulą wykonalności.

Okoliczności bezsporne, a nadto **dowód:** nakaz zapłaty z dnia 30 stycznia 2014 r. - k. 4 akt w sprawie egzekucyjnej nr Km 371/1 i k.20 akt, wyrok Sądu Okręgowego w Toruniu wraz z wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku - k. 20 - 21v akt.

Wyrokiem z dnia 30 grudnia 2014 roku Wojewódzki Sąd Administracyjny w W. w sprawie o sygn. akt III SA/Wa1125/14 uchylił zaskarżoną przez (...) sp. z o.o. w S. decyzję (...) określającą zobowiązania tej spółki na kwotę 894 060 zł. Stwierdził jednocześnie, iż uchylona decyzja nie może być wykonana w całości.

dowód: wyrok WSA z dnia 30 grudnia 2014 r., sygn. akt III SA/Wa 1125/14 wraz z uzasadnieniem – k. 301 – 307 akt.

Na skutek wniosku z dnia 21 lutego 2017 r. złożonego przez powoda (...) sp. z o.o. w T. przeciwko (...) sp. z o.o. w S. toczyło się postępowanie egzekucyjne na podstawie opisanego powyżej nakazu zapłaty.

Postanowieniem z dnia 8 marca 2017 r. wydanym w sprawie o sygn. akt KM 1059/17, Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Toruniu J. G., wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji, umorzył przedmiotowe postępowanie.

Dowód: postanowienie – k. 22 – 22v akt, wniosek o wszczęcie egzekucji – k. 23 – 23v akt, zawiadomienie o wszczęciu egzekucji – k. 11 akt w sprawie egzekucyjnej sygn. Km 1059/17.

Na mocy pism z dnia 25 marca 2019 r., powód wezwał pozwanych do próby ugodowej w sprawie zapłaty kwoty 225.837,32 zł wraz z odsetkami oraz kosztami procesu.

Do zawarcia porozumienia nie doszło.

Dowód: zawezwanie do próby ugodowej – k. 24 – 27v akt, odpowiedź pozwanego A. C. (1) – k. 28 – 28v akt.

Wierzytelność przysługująca (...) sp. z o.o. w S. w stosunku do Syndyka Masy Upadłości (...) S.A. w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w W. została uznana na liście sporządzonej w postępowaniu upadłościowym powyżej wskazanego podmiotu w łącznej kwocie 1.442.939,82 zł w kategorii IV, w tym w kwoty 1 355 408,82 zł należności głównej i 87 531 złotych odsetek. W ramach pierwszego częściowego planu podziału na zaspokojenie wierzytelności (...) sp. z o.o. w S. uzyskaną kwotę 595.841,88 zł przekazano w dniu 24 września 2015 r. do wierzyciela (...) sp. z o.o. w S. w wykonaniu oddzielnego planu środków finansowych pochodzących z (...), a kwotę 97.162,13 zł syndyk złożył do depozytu sądowego. Postanowieniem z dnia 23 lipca 2018 r., przedmiotowe środki wydano Naczelnikowi Pierwszego Urzędu Skarbowego w B..

Na dzień 22 grudnia 2020 r., wierzytelność przysługująca (...) sp. z o.o. w S. od (...) S.A. opiewała na kwotę 701.469,27 zł, przy czym planowany był jeszcze jeden podział, obejmujący przedmiotową wierzytelność, z tym zastrzeżeniem, że aktualne pozostawało zajęcie przez Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w B..

Dowód: pismo syndyka z dnia 22 grudnia 2020 r. – k. 259 – 259v akt, postanowienie z dnia 29 sierpnia 2017 roku – k. 317akt, postanowienie z dnia 3 lipca 2018 r. – k. 315 – 316 akt.

U spółki (...) sp. z o.o. w S., w skutek złożenia deklaracji VAT-7 za marzec 2015 powstała zaległość podatkowa w wysokości 102 096,00 zł, która jednakże z dniem 12 maja 2021 roku została odpisana z tytułu przedawnienia. Na dzień 30 czerwca 2021 roku spółka (...) nie posiada w Pierwszym Urzędzie Skarbowym zaległości podatkowych.

Dowód: pismo Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w B. z dnia 30.06.2021 r. – k. 319 – 319v

Brak stosownej dokumentacji uniemożliwia stwierdzenie jaki był poziom zaległości płatniczych w zobowiązaniach spółki (...) sp. z o.o. w S.. Z wysokim prawdopodobieństwem przesłanki do ogłoszenia upadłości wskazanej spółki zaistniały na koniec 2013 roku, kiedy to spółka utraciła bieżącą płynność finansową. Zbyt wiele jest jednak niewiadomych co do rzeczywistej wartości majątku spółki, aby stwierdzić, że gdyby złożono wniosek o ogłoszenie jej upadłości we właściwym czasie, to wierzyciel miałby szansę na uzyskanie zaspokojenia z majątku spółki w całości. Nie

Dowód: pisemna opinia biegłej sądowej E. K. – k. 232- 241 akt, pisemna opinia uzupełniająca – k. 265 – 272 akt, ustna opinia uzupełniająca – e-protokół – k. 312 akt.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty przedłożone przez strony i zobowiązanego do ego pomioty, których autentyczność nie była kwestionowana i nie budziła wątpliwości, a także w oparciu o twierdzenia pozwanego A. C. (1)

i częściowo – ustalenia biegłej sądowej.

Nie miały znaczenia w niniejszej sprawie zeznania świadka R. O., z uwagi na fakt, iż nie dysponowała wiedzą w przedmiocie okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia przedmiotowego postępowania.

Sąd uznał za wiarygodne pozwanego A. C. (1), albowiem były jasne i logiczne, a ponadto korespondowały ze zgromadzonym materiałem dowodowym.

Co do zasady Sąd nie znalazł podstaw aby kwestionować sporządzoną przez biegłą opinię, w tym opinię uzupełniających. Podkreślenia wymaga, że E. K. niewątpliwie przedstawiła stanowisko rzetelne i pełne, w takim zakresie, na który pozwalała zgromadzona w sprawie dokumentacja spółki (...). Trzeba bowiem zaznaczyć, iż biegła wskazała, że brak pełnej dokumentacji i informacji dodatkowych w bilansach nie pozwala na kategoryczne stwierdzenie, kiedy zaistniały przesłanki do ogłoszenia upadłości wskazanej spółki. Nie uszło także uwadze niniejszego Sądu, że jak wywnioskowała biegła E. K., podstawy do złożenia wniosku o upadłość miały nastąpić prawdopodobnie już pod koniec 2013 r., kiedy to pozwany A. C. (1) pełnił jeszcze funkcję zarządcze w przedmiotowej spółce. Co jednakże istotne, a o czym będzie jeszcze mowa w dalszej części uzasadnienia, z ustaleń poczynionych przez niniejszy Sąd jednoznacznie wynikało, że podmiotowi (...) sp. z o.o. przysługiwała w stosunku do (...) S.A. w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w W. wymagalna wierzytelność, która to była przez syndyka powyższego podmiotu regularnie i systematycznie spłacana. Z ustaleń poczynionych w tym przedmiocie wynikało ponadto, że na dzień wydania wyroku, (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. nie posiadała nieuregulowanych zadłużeń publiczno-prawnych, które to winny być spłacone w pierwszej kolejności, tj. przed roszczeniem dochodzonym w niniejszym postępowaniu przez stronę powodową. Biegła natomiast w tym zakresie stwierdziła, iż pismo Syndyka nie informuje w jaki sposób i w jakim okresie (...) sp. z o.o. pozyskała środki z wypłaty i nie można ustalić czy były one w zasięgu komornika działającego na rzecz powoda. Nie odniosła się przy tym do pisma Syndyka z dnia 29 kwietnia 2021 roku (k.287 akt) i możliwości zaspokojenia wierzytelności (...) sp. z o.o. w toku postępowania upadłościowego (...) S.A.

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie powoda nie zasługiwało na uwzględnienie.

Na wstępie wskazać należy, że zgodnie z art. 299 k.s.h. jeżeli egzekucja przeciwko spółce okaże się bezskuteczna, członkowie zarządu odpowiadają solidarnie za jej zobowiązania, natomiast członek zarządu może się uwolnić od odpowiedzialności, jeżeli wykaze, że we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub wszczęto postępowanie układowe, albo że niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewszczęcie postępowania układowego nastąpiło nie z jego winy, albo że pomimo niezgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewszczęcia postępowania układowego wierzyciel nie poniósł szkody.

Zważyć przy tym należy, że odpowiedzialność członków zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością za jej zobowiązania, ukształtowana w art. 299 k.s.h. uzależniona jest od wykazania przez wierzyciela tytułem egzekucyjnym istnienia niezaspokojonej wierzytelności w stosunku do spółki, bezskuteczności egzekucji tej wierzytelności z majątku spółki, a także pełnienia przez pozwanego funkcji członka zarządu spółki w czasie, w którym istniało zobowiązanie.

Bezsporne jest, iż powód wytaczając powództwo legitymował się odpowiednim tytułem egzekucyjnym przeciwko spółce, w postaci prawomocnego nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu nakazowym przez Sąd Okręgowy w Bydgoszczy w dniu 30 stycznia 2014 roku. Niewątpliwie zobowiązanie to istniało w dacie, kiedy pozwany A. C. (1) był członkiem zarządu, jednakże, co należy podkreślić było ono kwestionowane przez (...) spółkę z o.o. w S.. Wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku w sprawie VACa 154/15, który oddalił apelację wskazanej spółki został wydany w dniu 10 lipca 2015 roku (k. 20 v.- 21), a więc wówczas, kiedy pozwany nie pełnił funkcji prezesa zarządu spółki (...) i kiedy nie miał już wpływu na regulowanie zobowiązań spółki.

Przede wszystkim jednak, w ocenie Sądu powód nie wykazał drugiej z przesłanek wynikających z art. 299 ksh, a warunkujących odpowiedzialność pozwanego tj. bezskuteczność egzekucji. Samo przedłożenie postanowienia

Komornika sądowego o umorzeniu egzekucji nie przesądza bowiem, iż egzekucja wobec (...) sp. z o.o. była faktycznie bezskuteczna.

Wskazać bowiem należy, że ze zgromadzonego materiału dowodowego jednoznacznie wynika, że podmiotowi w którym pozwany pełnił przedmiotową funkcję, przysługiwała od (...) S.A. w upadłości likwidacyjnej w W. wierzytelność opiewająca na kwotę 1.442.939,82 zł. Co istotne, okoliczność ta była znana komornikowi prowadzącemu postępowanie w sprawie zabezpieczenia roszczenia powoda, albowiem poinformował go o tym sam pozwany A. C. (1) (k. 155 akt Km 371/14). Następnie, komornik przekazał tę informację powodowej spółce, która to nie zawnioskowała jednakże o dokonanie zabezpieczenia poprzez zajęcie właśnie wspomnianej powyżej wierzytelności. Roszczenie to pominięto również we wniosku w przedmiocie żądania wszczęcia postępowania egzekucyjnego przeciwko spółnikom (...) sp. z o.o.,

w którym to powód lakonicznie wskazał, że wnosi o wszczęcie egzekucji ze składników majątku dłużnika, ustalonych w toku postępowania zabezpieczającego. Jak przy tym wskazał Sąd Najwyższy, jeżeli, w toku prowadzonego postępowania okaże się, że możliwym było przeprowadzenie postępowania egzekucyjnego również w innym zakresie, w szczególności istniały odmienne możliwości, metody czy środki do prowadzenia egzekucji, a których z niewiadomych przyczyn zaniechano, to wówczas należy przyjąć, iż w ogóle nie zachodzą podstawy do domagania się zapłaty od osób wskazanych w art. 299 k.s.h. - nie została bowiem wykazana przesłanka bezskuteczności egzekucji wobec spółki (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 grudnia 2007 r., sygn. V CSK 315/70). Nadto, jeżeli wierzyciel doprowadził przez zaniechanie do bezskuteczności egzekucji, to należy uznać, że nie wykazał, iż egzekucja przeciwko spółce okazała się bezskuteczna (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 20 października 2005 r., sygn. akt II CK 152/05, OSNC 2006/7-8/134, LEX).

Jak zatem wynika z powyższego, zarówno w postępowaniu zabezpieczającym jak i egzekucyjnym, przedmiotowej wierzytelności w ogóle nie uwzględniono. Fakt ten ma przy tym istotne znaczenie dla niniejszej sprawy, albowiem jak ustalił Sąd w toku niniejszej sprawy, postępowanie egzekucyjne toczące się pod sygnaturą Km 1059/17 trwało dwa tygodnie i zakończyło się jego umorzeniem z uwagi na bezskuteczność. Spółka nie była, ani wzywana do wyjawienia majątku, ani także ówczesny prezes A. P. do wskazania czy i jakie wierzytelności przysługują (...) sp. z o.o., czy spółka posiada jakikolwiek majątek. Nie wiadomo także, co stało się z majątkiem ruchomym spółki, w tym samochodami, które zostały zajęte w toku postępowania zabezpieczającego.

Sąd orzekający w niniejszym postępowaniu zważył natomiast, że syndyk Masy Upadłości (...) S.A. sukcesywnie przysługującą (...) sp. z o.o. wierzytelność rozliczał poprzez spłatę wierzycieli tego podmiotu, a także dokonanie wpłaty do depozytu sądowego, przy czym należność ta została zajęta przez Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w B.. Niezależnie od tego, pozostała przysługująca (...) sp. z o.o. wierzytelność opiewa na łączną kwotę 701.469,27 zł i jak wskazał sam syndyk, sporządzony zostanie jeszcze co najmniej jeden plan jej podziału. Tym samym, mając na względzie, że z powyższej wierzytelności zaspokojono roszczenie opiewające na kwotę przekraczającą pół miliona złotych, prawdopodobnym było, iż powód wyegzekwowałby przysługujące mu roszczenie.

Faktem jest przy tym, a o czym była już mowa w niniejszym uzasadnieniu, że podstawowym dowodem wierzyciela na bezskuteczność egzekucji z majątku spółki, jest między innymi postanowienie komornika o umorzeniu postępowania egzekucyjnego. Niemniej jednak dowód z postanowienia o umorzeniu egzekucji, nie jest dowodem sine qua non, a rzetelność podjęcia czynności egzekucyjnych winna w reżimie rozkładu ciężaru dowodu – art. 6 k.c. - wykazać strona powodowa (zob. Wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 13 lutego 2015 r., sygn. akt I ACa 1213/14, LEX nr 1651972). W tym stanie sprawy, skoro w grudniu 2020 r. niniejszy Sąd uzyskał informację o prowadzonym przez syndyka podziale, powód mając to na uwadze winien - działając w celu zabezpieczenia interesów własnych – jeszcze w toku niniejszej sprawy, podjąć próbę wyegzekwowania dochodzonej należności. Co istotne, syndyk podtrzymał swoje twierdzenia w przedmiocie dalszego zaspokojenia wierzytelności (...) sp. z o.o. także w kwietniu 2021 r. Nadto, niniejszy Sąd ustalił, że na dzień 30 czerwca 2021 r., powyżej wskazany nie posiadał żadnych zaległości podatkowych, a zatem pozostała do podziału przez syndyka Masy Upadłości (...) S.A. kwota może zostać wypłacona na rzecz

powodowej spółki, jeżeli dokona zajęcia tej wierzytelności. Nic nie stało zatem na przeszkodzie, aby powód podjął egzekucję właśnie z tej wierzytelności.

Niezależnie od powyższego warto zaznaczyć, iż odpowiedzialność przewidzianą w art. 299 k.s.h. ponoszą osoby, które były członkami zarządu, kiedy wierzytelność stała się wymagalna (tak M. Wiśniewska: *Cywilnoprawna odpowiedzialność...*, s. 88), a jednocześnie były członkami zarządu w czasie właściwym do ogłoszenia upadłości lub wszczęcia postępowania układowego, i to niezależnie od tego, czy były wpisane do rejestru (por. wyr. SN z dnia z dnia 28 września 1999 r., II CKN 608/98, OSNC 2000, nr 4, poz. 67).

Powyzsza odpowiedzialność członków zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością na podstawie art. 299 k.s.h. obejmuje zasądzone w tytule wykonawczym, wydanym przeciwko spółce, koszty procesu, koszty postępowania egzekucyjnego umorzonego z powodu bezskuteczności egzekucji i odsetki ustawowe od należności głównej (por. uchwałę SN z dnia 7 grudnia 2006 roku, III CZP 118/06 OSNC 2007/9/136, Prok.i Pr.-wkł. 2008/4/45, Biul.SN 2006/12/7).

Dodać należy, że domniemaniami w świetle regulacji art. 299 k.s.h. są objęte również: związek przyczynowy między szkodą wierzyciela, a nie złożeniem we właściwym czasie przez członka zarządu wniosku o ogłoszenie upadłości oraz zawinienie przez członka zarządu nie zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości (wyroki Sądu Najwyższego: z 21 lutego 2002 r., IV CKN 793/00, OSNC 2003, nr 2, poz. 22; z 14 lutego 2003 r., IV CKN 1779/00, OSNC 2004, nr 5, poz. 76 oraz uchwałę Sądu Najwyższego z 28 lutego 2008 r., III CZP 143/07).

Zgodnie z przeważającym stanowiskiem doktryny i orzecznictwem, odpowiedzialność normowana przez przytoczony powyżej przepis art. 299 k.s.h. określana jest jako szczególny przypadek deliktowej odpowiedzialności odszkodowawczej na zasadzie winy (zob.: uchwała Sądu Najwyższego z 7 grudnia 2006 r., III CZP 118/06, OSNC 2007, nr 9, poz. 136 i powołane w niej orzeczenia SN, a z późniejszego orzecznictwa - wyrok Sądu Najwyższego z 6 lipca 2007 r., III CSK 2/2007, niepubl.). Wina członka zarządu, odpowiadającego na podstawie art. 299 § 1 k.s.h. polega na zawinionym niezgłoszeniu w terminie wniosku o upadłość spółki bądź wniosku o wszczęcie postępowania układowego. Z tego względu w art. 299 § 2 k.s.h. przewidziano możliwość uchylenia się przez członka zarządu od odpowiedzialności o ile wykaze on, że złożył wniosek o ogłoszenie upadłości lub wszczęcie postępowania układowego we właściwym terminie, nie ponosi winy w związku z niezłożeniem tego wniosku, bądź, gdy pomimo niezłożenia tego wniosku w terminie, wierzyciel nie poniósł szkody.

W tym miejscu należy zauważyć, że zgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości jest obowiązkiem członka zarządu w sytuacji, gdy sytuacja finansowa spółki wskazuje, iż nie ma ona funduszy na płacenie swoich długów i że nie jest to sytuacja przejściowa. Nadto, wina członka zarządu spółki prawa handlowego powinna być oceniana według kryteriów prawa handlowego, czyli według miary podwyższonej staranności oczekiwanej od osoby pełniącej funkcję organu osoby prawnej prowadzącej działalność gospodarczą (tak m.in. wyrok Sąd Najwyższy z dnia 2 października 2008 r., I UK 39/08, opubl. M.P.Pr. 2009/5/272). Członek zarządu może uwolnić się od odpowiedzialności dopiero wówczas, gdy wykaze, że nie ponosi nawet winy nieumyślnej. Jest on zobowiązany, do wykazania, że ze swej strony uczynił wszystko, by nie dopuścić do zniweczenia celu postępowania upadłościowego poprzez stworzenie sytuacji, w której niektórzy wierzyciele są zaspokajani kosztem innych. Wskazać ponadto należy, iż odpowiedzialność za długi spółki dotyczy członków zarządu powołanych zgodnie z wymogami kodeksu spółek handlowych i ewentualnie umowy spółki. Powołana odpowiedzialność dotyczy też osób, które były członkami zarządu, gdy niezaspokojona przez spółkę wierzytelność stała się wymagalna, a jednocześnie były członkami zarządu w czasie właściwym do zgłoszenia spółki do upadłości.

Tym samym, członek zarządu chcący uniknąć odpowiedzialności, powinien wykazać swój niezawiniony brak kontaktu z finansami i księgowością spółki, przy czym brak winy może wiązać się z różnymi okolicznościami, a istotnym jest jedynie, aby te okoliczności powodowały brak możliwości stwierdzenia istnienia podstawy do ogłoszenia upadłości pomimo dołożenia należytej staranności przez członka zarządu (wyrok SN z 6 maja 2009 r., II CSK 661/08, LEX nr 511995).

Wskazać w tym miejscu należy, że jak już podnoszono, powołana w niniejszym postępowaniu biegła sądowa stwierdziła, że przesłanki do ogłoszenia upadłości miały wystąpić „z dużym prawdopodobieństwem” już w 2013 r., kiedy to pozwany A. C. (1) pełnił funkcję członka zarządu (...) sp. z o.o. Biegła sądowa nie była jednakże w stanie w sposób jednoznaczny stwierdzić, wobec braku pełnej dokumentacji i danych spółki, czy faktycznie na koniec 2013 roku zaszły przesłanki uzasadniające złożenie wniosku o ogłoszenie upadłości tej spółki. Biegła przy tym nie wzięła pod uwagę wierzytelności przysługującej (...) od (...) S.A. w W..

W myśl natomiast art. 11 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. prawo upadłościowe i naprawcze dłużnika uważa się za niewypłacalnego, jeżeli nie wykonuje swoich wymagalnych zobowiązań pieniężnych. Dłużnika będącego osobą prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, uważa się za niewypłacalnego także wtedy, gdy jego zobowiązania przekroczą wartość jego majątku, nawet wówczas, gdy na bieżąco te zobowiązania wykonuje. Powyżej wskazany jest bowiem obowiązany, nie później niż w terminie dwóch tygodni od dnia, w którym wystąpiła podstawa do ogłoszenia upadłości, zgłosić w sądzie wniosek w tym przedmiocie (art. 21 ust. 1 prawa upadłościowego). Odpowiedzialność członków zarządu z art. 299 § 1 k.s.h. stanowi sankcję za prowadzenie spraw spółki w sposób prowadzący do bezskuteczności egzekucji przeciwko spółce (por. wyrok SN z dnia 8 grudnia 2010 r. V CSK 172/10 lex nr 677904). Nie ma tutaj znaczenia, z jakiego powodu nie wypełnia on swoich wymagalnych zobowiązań, jaki jest okres tego opóźnienia, ani też, jaka jest wysokość długu w porównaniu do stanu jego aktywów. Nie ma również znaczenia, czy są to zobowiązania publicznoprawne, czy cywilnoprawne oraz to, czy są one stwierdzone tytułem egzekucyjnym, czy wykonawczym (por. wyrok SA we Wrocławiu z dnia 14 lutego 2013 r. I ACa 24/13 lex nr 1313462).

W ocenie Sądu, w przypadku, gdyby powód wykazał wszystkie przesłanki odpowiedzialności pozwanego jako członka zarządu, czego nie uczynił w niniejszej sprawie, to pozwany, chcący tą drogą uniknąć odpowiedzialności, powinien wykazać iż zaistniały okoliczności ekskulpujące jego odpowiedzialność za zobowiązania spółki (por. wyrok NSA z dnia 22 czerwca 2006 r. I FSK 575/05, Lex nr 250335). Nie budzi przy tym wątpliwości, że pozwany nie udowodnił, aby we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub wszczęto postępowanie układowe, albowiem w okresie kiedy to pełnił wspomnianą funkcję prezesa zarządu, powyższe w ogóle nie miało miejsca. Warto jednakże zaznaczyć, na co wskazano powyżej, iż w dacie kiedy sporna wierzytelność została prawomocnie zasądzona na rzecz powoda od (...) sp. z o.o. w S. pozwany nie pełnił już funkcji członka zarządu. Nie miał zatem żadnego wpływu na uregulowanie zobowiązania, ani także na toczące się postępowanie egzekucyjne.

Wobec powyższego, za słuszne należy uznać argumenty odnoszące się do braku winy pozwanego, który wobec przysługującej podmiotowi (...) sp. z o.o. wierzytelności w kwocie przekraczającej milion złotych, zaniechał składania przedmiotowych wniosków.

Wreszcie, podkreślenia w tym miejscu wymaga, że zgodnie z normą art. 316 § 1 k.p.c. in principio, Sąd wydaje wyrok biorąc za podstawę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy. Bacząc na tę okoliczność powtórnie wskazać należy, że zgodnie z poczynionymi ustaleniami, podmiotowi (...) sp. z o.o. przysługiwała od (...) S.A. w upadłości likwidacyjnej wierzytelność w wysokości 1.443.939,82 zł, przy czym rozliczono z niej łączną kwotę 693.004,01 zł (595.841,88 zł + 97.162,13 zł). Co istotne, w odniesieniu do pozostałej części tej należności, tj. 750.935,81 zł planowany był jeszcze co najmniej jeden plan podziału, przy czym (...) sp. z o.o. nie posiadał na dzień zamknięcia rozprawy jakichkolwiek uprzywilejowanych wierzycieli, co jednoznacznie wynika z pisma Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w B. (k. 319 akt).

W tym stanie rzeczy, w ocenie Sądu orzekającego w niniejszym postępowaniu, czynności postępowania egzekucyjnego, które trwało zaledwie dwa tygodnie i nie uwzględniało wskazanej powyżej wierzytelności nie noszą znamion rzetelności. Mając na uwadze powyższe, zdaniem Sądu powód przede wszystkim nie wykazał bezskuteczność egzekucji. Z tego też względu, mając na uwadze że (...) sp. z o.o. dysponuje wymagalną wierzytelnością, która to jest regularnie na jej rzecz zaspokajana, Sąd przedmiotowe powództwo oddalił, czemu na podstawie art. 299 k.s.h. a contrario dano wyraz w pkt I sentencji wyroku.

W przedmiocie kosztów, orzeczono na podstawie art. 98 w zw. z art. 99 k.p.c. przesądając o obowiązku zwrotu przez powoda, jako przegrywającego w całości, wydatków poniesionych przez pozwanego A. C. (1) w łącznej wysokości 7.439,02 zł, na co składały się kwoty: 3600,00 zł, które to stanowiło wynagrodzenie pełnomocnika określone na podstawie § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, 17,00 zł z tytułu opłaty sądowej od pełnomocnictwa oraz 3.822,02 zł z tytułu zaliczki wykorzystanej na poczet opinii biegłego.

Nadto, sumaryczne wynagrodzenie biegłej opiewało na kwotę 3822,02 złotych, przy czym pozway uiścił z tego tytułu zaliczkę w wysokości 4.000,00 złotych oraz uiścił niewykorzystaną zaliczkę na poczet należności świadka w wysokości 100 zł. W związku z tym, na podstawie art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Sąd zwrócił pozwanemu 277,98 zł tytułem pozostałej części zaliczki.

Sędzia Sylwia Roszak